

МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
INTERNATIONAL SCIENTIFIC-PRACTICAL CONFERENCE

ЕКОНОМІКА, ОБЛІК, УПРАВЛІННЯ ТА
ПРАВО: СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ РОЗВИТКУ
В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

ECONOMICS, ACCOUNTING, MANAGEMENT AND
LAW: STRATEGIC DEVELOPMENT PRIORITIES
IN THE CONTEXT OF GLOBALIZATION

Збірник тез доповідей
Book of abstracts

1 червня 2024 р.
June 1, 2024

м. Ізмаїл, Україна
Izmail, Ukraine

СЕКЦІЯ 12. МАРКЕТИНГ SECTION 12. MARKETING	55
<i>Скочиляс Н. В.</i> ПОВЕДІНКОВИЙ МАРКЕТИНГ ТА СПОЖИВЧИЙ ВИБІР У КОНТЕКСТІ СТІЙКИХ ЛАНЦЮГІВ ПОСТАЧАННЯ	55
СЕКЦІЯ 13. МЕНЕДЖМЕНТ SECTION 13. MANAGEMENT	57
<i>Герасименко Т. В., Бондар Т. О.</i> ОПТИМІЗАЦІЯ ВИТРАТ НА МАРКЕТИНГОВІ КОМУНІКАЦІЇ САНАТОРНО- КУРОРТНОГО ЗАКЛАДУ	57
<i>Жук О. О.</i> ПЕРСПЕКТИВИ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ЕКСПОРТНО-ІМПОРТНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ НА ЗАСАДАХ ФУНКЦІОНАЛЬНОГО ПІДХОДУ	59
<i>Копил А. М.</i> ЗАДОВОЛЕНІСТЬ ПЕРСОНАЛУ ЯК ФАКТОР УСПІШНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ БІЗНЕСУ	60
<i>Kovshik V. I., Yang S.</i> SUPPLY CHAIN MANAGEMENT IMPROVEMENT PROSPECTS IN THE CONTEXT OF INTERNATIONAL E-COMMERCE	62
<i>Крачковський В. Ю.</i> КРИТЕРІЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА ЯК СКЛАДОВА СТРАТЕГІЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ	63
<i>Марченко О. М., Лаврик С. Б.</i> СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ ПІД ЧАС ВІЙНИ	64
<i>Цоньо В., Бельцан К.</i> ЦИФРОВІЗАЦІЯ ІННОВАЦІЙНИХ ІСТРУМЕНТІВ УПРАВЛІННЯ ТРУДОВИМИ РЕСУРСАМИ ПІДПРИЄМСТВА	66
СЕКЦІЯ 14. ІСТОРІЯ ТА ТЕОРІЯ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА, ФІЛОСОФІЯ ПРАВА SECTION 14. HISTORY AND THEORY OF STATE AND LAW, PHILOSOPHY OF LAW	67
<i>Лисенко Я. О.</i> СУЧАСНИЙ СТАН ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ПРАВ ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ	67

СЕКЦІЯ 14

SECTION 14

ІСТОРИЯ ТА ТЕОРІЯ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА,
ФІЛОСОФІЯ ПРАВА
HISTORY AND THEORY OF STATE AND LAW,
PHILOSOPHY OF LAW

УДК340

Лисенко Я. О.

аспірант Університету економіки та права «КРОК»

ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-0922-3944>

СУЧАСНИЙ СТАН ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ПРАВ ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ

Дотримання прав людини є основним принципом демократичного суспільства. Це забезпечує баланс між владою держави та свободами громадян. Сучасний стан державної політики у сфері прав людини в Україні має важливе значення для оцінки ефективності діяльності державних органів, відповідності національного законодавства міжнародним стандартам, а також для визначення напрямків подальшого розвитку і вдосконалення. Аналіз політики у цій сфері дозволяє виявити ключові проблеми, з якими стикаються громадяни, та шляхи їх вирішення, а також сприяє підвищенню обізнаності суспільства щодо своїх прав і механізмів їх захисту.

Для всебічного розгляду сучасного стану державної політики у сфері прав людини важливо врахувати дослідження та погляди різних вчених і експертів. У даному контексті, роботи таких авторів як Цололо В., Філіпський Д., Воюта Д., Джеймс Нікель, Прієшкіна О. В., Лаврук О.В. та Липчук О.І. тощо, надають глибокий і різносторонній аналіз цього питання.

Хоча аналіз досліджень різних вчених дає всебічне розуміння сучасного стану державної політики у сфері прав людини, важливо враховувати й існуючі виклики та недоліки. Виникає необхідність у додаткових дослідженнях і використанні міждисциплінарних підходів для подолання цих проблем.

Розгляд стану державної політики у сфері прав людини вимагає уваги до її складових.

Так, Лаврук О. В. у своїй праці зазначає, що «у державній політиці повинні знаходити своє місце не тільки існуючі проблеми розвитку суспільства, але й ті непередбачувані ситуації і явища, що потребують встановлення причин їхньої появи та виявлення шляхів своєчасного розв'язання. У цьому випадку важливими повинні бути відповідні державно-політичні рішення, що відповідають наявним проблемам, а також програми та інструменти їхньої реалізації в цій сфері діяльності» [1, с. 257]. Це стосується і сфери прав людини, де потрібні адаптивні рішення та програми, спроможні вирішувати складні проблеми. Однак, важливо не лише розробити такі рішення, але й ефективно їх реалізувати через адекватні програми та інструменти.

Цололо В.В. та Філіпський Д.П. підкреслюють важливість прав людини як ефективного інструменту для обмеження всевладдя публічної влади. Вони вказують, що права людини завжди спрямовані до держави, яка має зобов'язання їх дотримуватись [2, с. 86]. Враховуючи, що права людини завжди адресовані державі, оскільки головною функцією держави є захист гідності кожного громадянина, державна політика повинна бути спрямована на розробку відповідних програм, законодавчих актів та механізмів, які гарантують відповідність дій влади міжнародним стандартам прав людини.

Сучасний стан державної політики з прав людини в Україні відображається в ряді важливих кроків і зусиль, спрямованих на захист та сприяння правам людини. Одним із ключових напрямів цієї політики є забезпечення відповідності законодавства України міжнародним стандартам у сфері прав людини.

Україна за час своєї незалежності вже ратифікувала такі міжнародні акти як Загальна декларація прав людини, Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод та багато інших нормативно-правових актів у цій галузі.

Серед документів, які формують державну політику у сфері прав людини на національному рівні в Україні, крім зазначених раніше — Конституція відіграє ключову роль. Вона визначає обов'язки держави щодо захисту прав людини та зобов'язує державу створювати ефективні механізми, законодавство та інституції для забезпечення прав і свобод громадян.

Згідно зі статтею 3 Конституції України «Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави» [3]. Документом який формує державну політику у галузі прав людини є Постанова Верховної Ради України «Про Засади державної політики України в галузі прав людини» прийнята 17 червня 1999 року, яка містить в собі лише загальні принципи такої державної політики.

У 1998 та 1999 роках були спроби прийняти закон про Концепцію державної політики захисту прав людини, однак такі дії ні до чого не призвели.

У 2021 році було затверджено Національну стратегію у сфері прав людини. Ця стратегія націлена на створення системи, яка б забезпечувала виконання та захист прав і свобод людини в Україні. Вона спрямована на гармонізацію дій різних суб'єктів, таких як органи державної влади, місцеве самоврядування, громадянське суспільство та бізнес, з метою забезпечення повного виконання прав людини та захисту їхньої свободи [4]. Ця стратегія має створити ефективну систему механізмів, які б забезпечували реалізацію цих прав на практиці і гарантували їх захист у всіх сферах суспільного життя.

Структура Національної стратегії змінилася принципово: тепер кожен стратегічний напрям має визначені завдання, очікувані результати та індикатори прогресу. Документ фокусується на вирішенні системних проблем у сфері захисту прав людини, звертаючи увагу на нові виклики. Він охоплює 27 стратегічних напрямів, які визначають пріоритетні завдання держави в цій сфері [4].

При цьому дані щодо виконання цієї стратегії показують досить високий результат її виконання.

Та не зважаючи на наявність такої норми сьогодні в Україні фіксуються порушення прав людини, а саме: позбавлення права на життя та відсутності ефективного розслідування, нелюдське поводження, порушення права на свободу, порушення права на справедливий суд та надмірну тривалість провадження, повагу до особистого життя, вираження поглядів, зібрань, ефективний засіб правового захисту, заборону дискримінації та захист права власності [5]. Такі данні базуються на кількості прийнятих рішень щодо України Європейським судом з прав людини.

Так, статистика Європейського суду з прав людини за 2023 рік показує, що загальна кількість поданих заявок зменшилася порівняно з попередніми роками, склавши 34650 (у 2022 році — 45500), що є найменшим показником за останні 10 років. Хоча серед них 2531

заяву було подано проти України, не можна зробити висновок про високий рівень порушень прав людини в країні [5].

У 2023 році з 38260 розглянутих заяв лише до 18% Суд виніс рішення, причому 67% заяв визнано неприйнятними. Це свідчить про високий рівень відмов, оскільки більшість заяв не відповідають критеріям прийнятності суду. Суд розглянув 130 заяв проти України, у 123 з яких було визнано щонайменше одне порушення статті Конвенції, що робить Україну другою серед країн-членів Конвенції за кількістю таких рішень [5].

Таким чином, державна політика з прав людини в Україні переходить до більш системного підходу з новими стратегічними напрямками та конкретними завданнями. Проте, висока кількість рішень Європейського суду з прав людини, що стосуються України, вказує на існуючі проблеми. Для досягнення успіху в цій галузі необхідно посилити зусилля з удосконалення політики та її реалізації, щоб забезпечити повне дотримання прав і свобод кожного громадянина.

Список літератури

1. Лаврук О. В. Сутність поняття державної політики. *Університетські наукові записки*. 2018. № 67-68. С. 254–263. URL: <http://old.univer.km.ua/visnyk/1803.pdf> (дата звернення: 29.05.2024).

2. Цололо В., Філіпський Д. Права людини як інструмент обмеження державної влади. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету. Серія Право*. 2022. № 69. С. 84–88. URL: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2021.69.13> (дата звернення: 29.05.2024).

3. Конституція України : від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР : станом на 1 січ. 2020 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр#Text> (дата звернення: 29.05.2024).

4. Про Національну стратегію у сфері прав людини : Указ Президента України від 24.03.2021 р. № 119/2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/119/2021#Text> (дата звернення: 29.05.2024).

5. Воюта Д. У 2023 році ЄСПЛ постановив 130 рішень у справах проти України: про що ці справи. *Юридична газета*. 2024. URL: <https://jur-gazeta.com/dumka-eksperta/-u-2023-roci-espl-postanoviv-130-rishen-u-spravah-proti-ukrayini-pro-shcho-ci-spravi.html> (дата звернення: 29.05.2024).